

«Un grau superior en una altra zona del territori? S'ha posat sobre la taula»

Núria Sempere, directora de l'Escola Superior de Música de Catalunya

Text > ALBERT FONTELLES-RAMONET, músic i doctor en musicologia

Fa més d'un any que Núria Sempere es va posar al capdavant de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Prèviament, havia estat directora de l'Escola Municipal de Música Centre de les Arts de l'Hospitalet i de Santa Perpètua de Mogoda, professora del departament de Producció i Gestió de l'ESMUC i membre de la junta directiva de l'Associació Catalana d'Escoles de Música, de la qual és presidenta. En aquesta entrevista, Sempere qüestiona el model educatiu català i proposa alguns canvis estructurals.

Com veu l'actual estructura de l'educació musical a Catalunya?

Catalunya està en un procés de construcció d'un sistema artístic educatiu de qualitat. En pocs anys, s'han fet reformes importants, però encara queda molta feina per fer. Alguns centres educatius han posat el focus en un sistema del nord i centre d'Europa que té per objectiu posar l'educació musical a l'abast de la ciutadania. S'ha de garantir que tothom tingui el dret de gaudir de l'art de la música, no només en el terreny de la interpretació i de la creació —els dos grans mites—, sinó en totes les ocupacions que es relacionen amb aquest àmbit. L'ESMUC forma part de l'ecologia de l'educació artística, de la producció musical i de l'educació superior. Un dels meus objectius és relacionar el centre amb aquest ecosistema i transformar gradualment l'educació musical en un dret bàsic per a la població.

>> L'actual directora de l'ESMUC, Núria Sempere. (Foto: ADRIAN GARCÍA RIBER)

Quins canvis estructurals proposa en el sistema?

Alguns països europeus disposen d'escoles de música més inclusives, també de centres integrats on el grau professional s'incorpora als estudis de règim general. Catalunya, realment, té pocs centres amb aquestes característiques. Així doncs, seria interessant reconvertir algunes institucions, com els conservatoris professionals, en veritables centres integrats, on els estudis de règim general, com l'ESO o el batxillerat, s'incorpo-

ressin de forma natural al grau professional.

Per tant, si fos consellera d'Educació, emprendria aquesta reforma.

Sí, i n'obtidriem molts guanys. Les assignatures del grau professional s'integrarien dins el currículum de règim general. D'aquesta manera, els centres educatius, fora de l'horari escolar, es convertirien en vehicles de cultura i de pràctica musical. La clau és generar institucions on tothom pugui fer música, sense exclusions.

>> L'entrada de l'ESMUC, a Barcelona. (Foto: ROSA TAMARIT)

Aquest model, però, té a veure amb la densitat. A Europa, l'1,40 % de la població estudia en escoles de música i conservatoris, mentre que a Catalunya, tan sols ho fa el 0,6 %. Per canviar el model, cal augmentar la densitat d'estudiants i canviar-ne la concepció: els alumnes accedeixen a un centre artístic per fer música en col·lectiu, i no per tocar individualment un instrument en una audició. La música no és un estudi del sofriment, sinó l'estudi del goig.

Que els estudis superiors artístics no siguin un grau és una anomalia?

La Llei Celaá (2020) els torna a considerar grau. Els estudis artístics superiors engloben un conjunt de matèries que configuren un perfil de músic global i íntegre. L'ESMUC no genera graduades o graduats en un àmbit, sinó que engendra alumnes capaços de tenir totes les eines per canviar el món.

Creu que seria necessari un grau superior en un altra zona del territori?

Aquest tema s'ha posat sobre la taula. Quan l'ESMUC va néixer, el 2001, Catalunya tenia sis milions d'habitants. Actualment, en té set milions i mig. Per tant, els sis-cents alumnes de què disposa el centre no responen a les necessitats de l'actualitat. A més a més, no pot ser que una institució pública com l'ESMUC reproduïxi la lògica centrípetra que tenen els serveis públics del país. Així doncs, el creixement del centre ha de ser territorial. Actualment s'està pensant en quins territoris es podrien encabir.

L'ESMUC ofereix cursos de formació continuada per a alumnes externs. En què consisteixen?

El centre, a banda d'oferir la titulació de grau i màster, ofereix tres tipologies de formació. D'una banda, la formació continuada; és a dir, classes individuals destinades a alumnes no matriculats que volen rebre lliçons del professorat del centre. D'altra banda, ofereix cursos d'extensió, en què alumnes externs del centre poden participar en una assignatura determinada durant un semestre. També ofereix els cursos d'estiu, oberts a tothom.

Com teniu la paritat?

Ha millorat força, tot i que continuem tenint alguns estereotips. Les especialitats més esbiaixades són música moderna i tradicional, composició, direcció i sonologia. En aquestes, més del 75 % dels alumnes són homes. Les àrees de musicologia, producció i pedagogia estan més anivellades. Un dels reptes de l'escola és equilibrar les especialitats i així generar nous models en la societat.

Teniu molts alumnes gironins?

Sí, sobretot de les especialitats de cobla i de música antiga.

Parlant de la cobla, és música tradicional o música clàssica-contemporània?

Aquesta és una qüestió que l'escola s'està plantejant molt seriosament. La música per a cobla forma part de la literatura de la música contemporània i està situada en un departament en què la tradició oral és la que preval en la pràctica musical; és a dir, al de-

>> Núria Sempere a l'ESMUC. (Foto: ADRIAN GARCÍA RIBER)

partament de música tradicional. El més lògic és que, en el futur, la cobla s'emmarqui al departament de música clàssica i comparteixin maneres d'aprendre i maneres d'ensenyar.

Com veu l'èxit de la Rosalía, exalumna de l'ESMUC?

Estem molt orgullosos d'ella. L'hem felicitat en cada guardó i ens ha contestat sempre de forma molt afectuosa. Darrerament, ha participat en actes de l'escola. Ens ha fet molta il·lusió. Va obrir l'edició inaugural del curs 2020 i també va participar en l'acte de graduació de l'alumnat que va tenir lloc en plena pandèmia. És història per a l'escola.